

4.ÖZLEM BİLDİRİCİ İLE İLGİLİ AGOSTA

nukuk müşavirliğinden yetkililer, davanın temyize taşınmasına ilişkin henüz herhangi bir işlem yapılmadığını fakat kamu kuruluşu olmalarından dolayı öngörülen hukuki süreci takip edeceklerini belirttiler.

sürdürüyor

için devam ediyorum” dedi.

Firma yetkililerinden Ersin Tüfekçi ise, son yıllarda Türkiye’den Ermenistan’a giden işadamlarının sayısının azaldığını söyledi: “Önceki yıllarda Türkiye’den daha çok işadamı Ermenistan’ı ziyaret ediyordu. Ermenistan’da başta inşaat sektörü olmak üzere ciddi bir potansiyel vardı. Şu sıralar orada da ekonomi çok iyi değil, dolayısıyla buradan Ermenistan’a giden işadamı sayısında azalma var.”

Adres: Ordu Caddesi, Yeşil Tulumba Sokak, Abdullah İş Merkezi, No: 2/3, Laleli

kanser hastası Arslan Pala’nın ablası Anna Yoğurtçu ise İstanbul’dan yardım bulmaya çalışıyor: “Abim iki aydır hastanede. Çok ağrıları var. Doktorlar önce kemoterapiye başvurmuşlar. Fakat vücut kemoterapiyi kabul etmemiş ve abim ölümden dönmüş.

dim ihtiyacımız var.”

Arslan Pala’ya yardım etmek isteyenler, aşağıdaki telefon numaralarını arayabilirler:

Anna Yoğurtçu: 0535 979 68 34; Onur Yoğurtçu: 0535 330 40 92; Rosa Fıstıkçı: 0212 240 40 34

Özlem Bildirici’yi kaybettik

Gazetemizin konuk yazarlarından Mehmet Bildirici’nin kızı Özlem Bildirici, geçtiğimiz hafta hayatını kaybetti. 1973 Konya doğumlu olan Özlem, Konya Mümtaz Kuru İlkokulu, Konya Anadolu Lisesi ve İzmir Fen Lisesi’nde eğitim aldı. Bildirici, Ortadoğu Üniversitesi İşletme Bölümü’nden, 1996’da, dereceyle mezun oldu.

Başarılı bir işkadını olan Bildirici, uzun süredir mücadele ettiği kansere yenik düşe-

rek, 21 Ekim’de aramızdan ayrıldı. Agos çalışanları olarak, Bildirici ailesine ve tüm sevenlerine başsağlığı diliyoruz.

Van’a... Öylelerinin derdi değil yardım rada sürekli de yardım gidiyor. Canla başla inahını almayayım. 400 küsur kişi, giden tmaya çalışıyormuş. Ayrıca çadır karaborsa, gölün kenarı hurdacıların istilasına uğ- n, Van konusunu kapatacağım. Herkes olay- yor. Hatta ta oralara kadar da gitmeyece- anbul.

ız, devletimiz vatandaşa bir aile hekimliği mış bulunuyor. Çok güzel. Çok yerinde bir yaşıdığı semte göre bağlı olduğu aile he- nuna gidiyor. Tepeden turnağa muayene vuzuyor. Emekliyse ona göre değilse ona

maş koltuklar var. Pislikten yağır olmuş. Oturmaya korkarsın. Bir köşede kovalar, leğenler, süpürgeler, bezler, fırçalar var. Hastalar küçük büyük ameliyatlara giriyorlar, çıkıyorlar. Öncesinde, malum, lavman yapılıyor ve insanlar tuvalete giriyor. Sabahın köründe çöp kovaları dolmuş taşmış, yerlere dökülmüş. Yaşlısı, genci, hastası, sağlamı, kanamalısı, iltihaplısı aynı tuvalete giriyor. Tuvaletin içinde lavabo yok. Oraya buraya kanlar damlamış. Daha bir dolu iğrençlik de var ama yazmayayım. Bunlara katlanıp, gereken müdahale yapıldıktan sonra hasta birkaç kişilik bir dinlenme odasına alınıyor. Biri kalkıyor, aynı çarşafa başkası yatıyor. Genç bir doktor elinde aynı eldi- vlerle bütün hastaların organı buradan alıyor...

HAFTALIK AGOS GAZETESİ HABERİ